

Sygn. akt III KZ 41/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

w sprawie A. C.

dot. odszkodowania i zadośćuczynienia za internowanie w okresie stanu wojennego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 16 czerwca 2015 r.,

zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego
Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 10 kwietnia 2015 r., sygn. akt II AKa 23/15,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zażalenie wnioskodawcy na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 3 marca 2015 r. okazało się bezzasadne w stopniu oczywistym.

Pomijając twierdzenie skarżącego - skądinąd nie znajdujące odzwierciedlenia w treści protokołu rozprawy odwoławczej z 24 lutego 2015 r. – jakoby w trakcie tej rozprawy złożył on wniosek, o którym mowa w art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k., należy dobitnie odnotować, że termin do wniesienia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem biegnie od daty ogłoszenia wyroku. Wniosek taki jest oświadczeniem woli w związku z wydanym wyrokiem, zatem złożenie go przed ogłoszeniem wyroku jest prawnie nieskuteczne. Oznacza to, że nie może on wywołać żadnych skutków procesowych (zob. postanowienie SN z 22 listopada 2006 r., V KZ 42/06, R-OSNKW 2006, poz. 2237).

Wyrok Sądu odwoławczego w niniejszej sprawie wydany został w dniu 3 marca 2015 r. i od tego dnia biegł 7 – dniowy termin do złożenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem. Jest to termin zawity i jego niewątpliwe przekroczenie – co przecież *in concreto* jest ewidentne – czynił czynność procesową, to jest wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, bezskuteczną (art. 122 § 1 k.p.k.).

Inne kwestie podniesione w zażaleniu, mogące mieć wpływ na wynik postępowania np. wszczętego wskutek wniosku o przywrócenie terminu, nie miały znaczenia dla oceny zasadności wniesionego środka odwoławczego.

W tym stanie rzeczy, skoro skarżący terminowi zawitemu w sposób oczywisty uchybił, brak było podstaw do uwzględnienia zażalenia i kwestionowane zarządzenie należało utrzymać w mocy.